

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת וירא

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורינו הרב

הנני מוכן ומזומן

בדומה לנסיון שעליו קראנו בתחילת הפרשה הקודמת, כשאמר הקב"ה לאברהם "לך לך מארצך...", (בראשית יב, א) גם נסיון העקדה פותח במטבע לשון זה, כמו שכתוב בפרשתנו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה" (שם כב, ב). וכשם שבנסיון "לך לך מארצך" הגם שלא ידע אברהם אבינו כלל לאיזה ארץ כוונת הבורא שילך, בכל זאת מסר נפשו וקיים בתמימות את רצון הבורא ויצא לדרכו, כך גם בנסיון העקדה, הגם שלא היה ברור לאברהם כלל היכן בדיוק עליו לעקוד את בנו, שהרי נאמר לו רק "על אחד ההרים אשר אומר אליך" (שם), בכל זאת השכים אברהם בבוקר ויצא לדרך בתמימות.

פשוט וברור שבאותו הרגע ששמע אברהם ציווי זה רעד ליבו ונהפכו מעיו מגודל הצער והכאב שהרגיש מכך שיצטרך להיפרד מבנו אהובו, ועוד יותר מכך שעליו לשחוט אותו במו ידיו, אך אף על פי כן לא גרם הדבר להחליש את מידת הביטול העצומה וכח המסירות נפש שפיעמו בליבו של אברהם אבינו ובערו בעצמותיו, ומיד ללא כל שהיה, וללא כל התיחסות לרגשותיו, וכן ללא כל התיחסות למה שיאמרו העולם על כך, הזדרז לצאת לדרך כדי למלאות את מצות הבורא.

זוהי גם משמעות תשובתו של אברהם שהשיב להקב"ה "הנני" (בראשית כב, א), כלומר 'הנני מוכן ומזומן בכל עת ובכל רגע לעשות ככל אשר ישאל ממני מלכי ואלקי, וגם אם יבקש ממני למסור לו את חיי או כל דבר אחר שהוא יקר לי עד מאוד, אעשה זאת בשמחה!'.
תשובתו של אברהם "הנני" מסמלת את הדרגה הנעלת ביותר שבעבודת המסירות נפש וההקרבה לכבוד הקב"ה, וכח עצום זה של המסירות נפש לכבוד רצון הבורא הוא זה שליווה את אברהם אבינו מעת היותו צעיר לימים, כשהתגורר באור כשדים והושלך על ידי נמרוד הרשע לכבשן האש כדי לקדש שמו יתברך, ועד לסוף ימיו.

וזהו בעצם הלקח העקרי שעלינו ללמוד מפרשת העקדה, שנהיה מוכנים בכל עת ובכל שעה (בבחינת "הנני") לעשות רצון בוראנו גם אם ידרש מאיתנו לוותר לשם כך על דברים שהם יקרים לנו ביותר, ואנו מאוד רוצים אותם. והתגברות זו גם היא למסירות נפש תחשב, כי מסירות נפש משמעותה גם מסירת וביטול הרצון האישי של האדם בפני רצון הבורא (כמו שמצינו ש"נפש" היינו רצון (ראה בראשית כג, ח)), וכל מי שמתגבר ביותר ומוסר ומבטל את רצונו בפני רצון הבורא נחשב כמוסר נפשו לכבוד הקב"ה.

וזהו בעצם הלקח העקרי שעלינו ללמוד מפרשת העקדה, שנהיה מוכנים בכל עת ובכל שעה (בבחינת "הנני") לעשות רצון בוראנו גם אם ידרש מאיתנו לוותר לשם כך על דברים שהם יקרים לנו ביותר, ואנו מאוד רוצים אותם. והתגברות זו גם היא למסירות נפש תחשב, כי מסירות נפש משמעותה גם מסירת וביטול הרצון האישי של האדם בפני רצון הבורא (כמו שמצינו ש"נפש" היינו רצון (ראה בראשית כג, ח)), וכל מי שמתגבר ביותר ומוסר ומבטל את רצונו בפני רצון הבורא נחשב כמוסר נפשו לכבוד הקב"ה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ללמד בצורה נכונה

כשלומדים תורה צריך להבין כל דבר לפרטיו, אסור להיות דליל בתורה, אלא צריך להבין כל פרט ופרט. לפעמים יש ילד שאביו מלמד אותו פרשת השבוע באופן נפלא, עם מעט לועז ועם פירוש אור החיים וכדומה, וב"ה לילד הזה יש קליטה טובה, הוא יכול לחזור על כל מה שאביו הסביר לו, אבל אם תבקש ממנו שיקרא את הפסוקים ויסביר, הוא לא ימצא שום קשר בין הפסוק לבין הנאמר עליו.

כי אדם זה, עם כל הרצון הטוב שלו, הוא לא יודע ללמד את הבן שלו תורה, הוא היה צריך להכניס את כל הביאורים דרך הפסוק. למשל "ורוח אלקים מרחפת על פני המים" (בראשית א'), אומר רש"י שכסא הכבוד (שהוא הכסא של ה') עומד באויר ומרחף על פני המים. אם הילד ישאל 'האם יש לה' כסא?' תגיד לו שיש לה' כסא, הוא מיד ישאל 'איך נראה הכסא הזה? איפה הוא נמצא?' תגיד לו שהכסא של ה' הוא לא כסא כמו שלנו, הוא דומה לכסא, אבל אין לנו עדיין את הכלים להבין מהו הכסא של ה', קיים כסא רק שאנחנו לא יודעים מהי צורתו, אין לנו את הרשות להסתכל בה', כי אין לו גוף ואין לו דמות הגוף, כל זה נכתב רק כדי לשבר את האוזן. אם הוא עדיין לא הבין את מה שאמרת לו, תחזור כמה פעמים, וכל פעם תפרק את הדברים לאט לאט עד שהוא יבין.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
17:56 ר"ת	16:29 ירושלים
17:51 ר"ת	16:27 תל אביב
17:52 ר"ת	16:27 חיפה
17:55 ר"ת	16:29 באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

הרב מרדכי שרעבי - כ' חשון

נולד בתימן וכבר בהיותו בן שנתיים התייתם משני הוריו סבו הרב אפרים יפת תעזי גידלו ולימדו תורה, כבר בהיותו בן שמונה מינוהו חכמי עירו ל"מארי" - המלמד תינוקות של בית רבן, בגיל חמש עשרה עבר בחינה פומבית אצל חכמי העיר עדן על ארבעת טורים ועל משנה תורה לרמב"ם. בשנת תרצ"ב עלה לארץ ויסד את ישיבת 'נהר שלום', במשך שש שנים קידש רבי מרדכי את גופו, כשהוא צם ממוצאי שבת ועד לערב שבת שלאחריה כשכל שעות יומו מוקדשים ללימוד תורה, בשנה השביעית הפסיק ממנהגו זה כשהוא נסמך על הפסוק "שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי".

פעם אחת בעיצומה של שבת קודש יצא מבית הכנסת כשהוא מוקף בקהל מלווים, לפתע הופיע מן הסמטה רוכב אופנוע צעיר שחצה את הרחוב בדהירה פרועה כשמרחק מועט מפריד בינו לבין הרב, "חצוף!!! קראו לעברו מלווי של הרב בכעס, "איך אתה לא מתבייש להפר את קדושת השבת?!" הרגיע הרב את מלווי ואמר הוא אינו אשם "האופנוע שלו אשם...", והנה זה פלא אך יצאו המילים מפי הרב - דמם אופנוע של הצעיר. הרוכב ירד מהאופנוע שלו בתמיהה כיצד זה יתכן האופנוע היקר שלו אף פעם לא איכזב, לאחר שעמל שעה ארוכה לתקנו אך לא הצליח הבין שכנראה זה קרה מחמת הפגיעה בצדיק, בבושת פנים פנה לביתו של הרב התנצל על מעשיו וביקש מהרב שאופנועו יתוקן, חיך הרב לשמע בקשתו של הצעיר ובקשו להיכנס אל החדר ולסעוד עמו את סעודת השבת, וכך נשאר כל אותה שבת בבית הרב, בצאת השבת אמר לו רבי מרדכי: "עכשיו אתה יכול לחזור לאופנועך ולראות שפעולתו תקינה לחלוטין, אך דע לך שמשבת זו ישובות אופנועך בשבת..." ואכן כל אותו שבוע נסע האופנוע ללא שום תקלה, אולם בליל שבת שניסה הצעיר להתניע את אופנועו - הוא דמם, הירהר הצעיר בליבו זה כנראה בגלל הרב, אלך אליו שוב כמו בשבת שעברה, קיבלו הרב בסבר פנים יפות ואמר לו "דע לך בני נשמה גבוהה שוכנת בקרבך, חדל לך מלחלל את השבת וחזור בתשובה" ואכן אט אט זנח הצעיר את דרך חייו הנלוזה והחל לשמור תורה ומצוות.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

מים אחרונים חובה

"וַיִּגְדַּל הַיָּלָד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אֲבִרָהֶם מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגָּמֵל אֶת יֶצְחָק" שמעתי מאבא היקר רבינו יורם אברג'ל את דברי הגמרא הק' (סנהדרין פט), שבסעודה הנפלאה הזו שעשה אברהם אבינו ע"ה, מצא השטן מקום לקטרג, ואמר לפני הקב"ה, רבונו של עולם, מכל סעודה שעשה אברהם אבינו ע"ה לפניך, לא היה פר או כבש, או אפילו איזה עוף להקריב לפניך? אמר לו הקב"ה, מה אתה מדבר, אפילו אני אומר לו להקריב את בנו לפני הרי הוא מקריב אותו לפני, מיד אחר כך היה הניסיון של עקידת יצחק, וזהו "ויהי אחר הדברים האלה והאלוקים ניסה את אברהם" (בראשית כב, א), אחר איזה דברים? אחר דבריו של השטן. וכמו שכתב רש"י בשם הגמרא הק' (מסכת סנהדרין דף פט), אחר הדברים האלה - יש מרבתינו אומרים אחר דבריו של שטן שהיה מקטרג ואומר מכל סעודה שעשה אברהם לא הקריב לפניך פר אחד או איל אחד אמר לו כלום עשה אלא בשביל בנו אילו הייתי אומר לו זבח אותו לפני לא היה מעכב. ע"כ. ולכן תקנו חכמינו הק' לעשות מים אחרונים בסיום הסעודה, כי המים האחרונים זה חלק שהולך לסטרא אחרא, אבל בזכות זה הסטרא אחרא לא מקטרגת.

וכדברי קודשו של מרן הבן איש חי הק' זלה"ה בפרשת שלח לך (שנה ראשונה אות ח) שכתב, יזהר שיהיו המים האחרונים מעט, ולא ירבה בהם, כי המה חלק הסטרא אחרא, ואם ידיו מזהמות הרבה מן התבשיל, וכן פיו ושפמו, שצריך להם מים הרבה ברחיצתם, טוב שירחצם קודם נטילת מים אחרונים, אדעתא לאכול עוד אחר כך, ויהיו אלו כמים אמצעים, וכן יעשה אחר שירחצם יאכל חתיכת פת מן השלחן, כדי שלא תהיה נחשבת רחיצה ההיא למים אחרונים, ואחר שיאכל חתיכת הפת וכיוצא, יטול מים אחרונים מעט, ויברך ברכת המזון, ועיין כף החיים (פלאג'י) סימן כה אות ב, ע"כ.

וכמו שכתוב בספר חסד לאלפים (קפא אות א) מים אחרונים חובה, וישפיל ראשי אצבעותיו, ויזהר שיהיו המים מעט, כי הם חלק הסטרא אחרא, ואם מוסיף מוסיפין לו להדבק בו. ולא יעבור מליטול אפילו אכל פת לבד, כי יש טעם גדול על פי הזהר הק' והאר"י ז"ל. וצריך ליזהר בהם מאד, ואין להקל בהם. והמיקל במים אחרונים מקילין ימיו ושנותיו, כך השיבו מן השמים על ידי שאלת חלום. ומי האיש הירא את ה', יהא זריז וזהיר.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הרב רואה הכל!!!

שנים אחדות לפני פטירתו של מורינו הרב יורם אברג'ל, הרב התחיל לבקש מהאברכים שלומדים אצלו לגדל זקן וכן בשיעוריו הרב היה מדבר המון על מעלת הזקן וכמה צריך להקפיד על כך.

פניתי לאשתי למרות שאני לא אברך של הרב אלא חסיד שלו, אבל חסיד שמחובר בלב ובנפש לרב, ושאלתי אותה האם זה בסדר מבחינתה אם אגדל זקן ומה דעתה בנושא, היא מיד ענתה שהיא בעד, ואם הרב מבקש אז יש לכך סיבה! מאותו רגע הפסקתי להתגלח. בביקורים שלי בכולל הרב תמיד היה שמח בי ושאל אותי האם אשתי מסכימה שאני מגדל זקן ואיך היא מרגישה עם זה? אמרתי לו שהיא מסכימה עם זה והכל בסדר גמור.

אחרי תקופה ארוכה שאני עם זקן ואחרי שהרב כבר ידע שזה מקובל ובסדר גמור מבחינת אשתי הייתה לי שיחה עם אשתי, באותו הזמן הייתה מתיחות עם איראן ואשתי אמרה לי שאם מתפתחת מלחמה אני מוריד את הזקן כדי שאוכל לחבוש מסיכה... אני אמרתי לה שאני לא מוריד את הזקן ושה' שומר ולא המסכה, היא כעסה נורא ואמרה שהיא תשלח מכתב לרב.

באותו ערב הלכתי לבאר שבע לבקר את הרב אחרי ניתוח שהרב עבר, הגעתי לרב והרב חיבק אותי ואמר לי מה שלומך? מה עם הזקן? אשתך מסכימה שיהיה לך זקן? (וזה אני מזכיר אחרי שהרב כבר יודע שאשתי מסכימה ושאני המון זמן עם זקן) חייכתי לרב ואמרתי לו שהכל בסדר. ובאמת גם כל העניין עם אשתי הסתדר ברוך ה'.

הרב יודע הכל! אין דבר הנסתר מעיני הרב הצדיק והקדוש שלנו.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות מאה ברכות

שאלה: אם הגישו לפניו מגש ובתוכו פירות שברכתן שווה, האם רשאי לכוין בכל פרי שאוכל שלא לפטור את שאר הפירות, ובזה יברך על כל פרי ופרי ברכה בפני עצמו, או שמא יש לחוש ולאסור משום גורם לברכה שאינה צריכה.

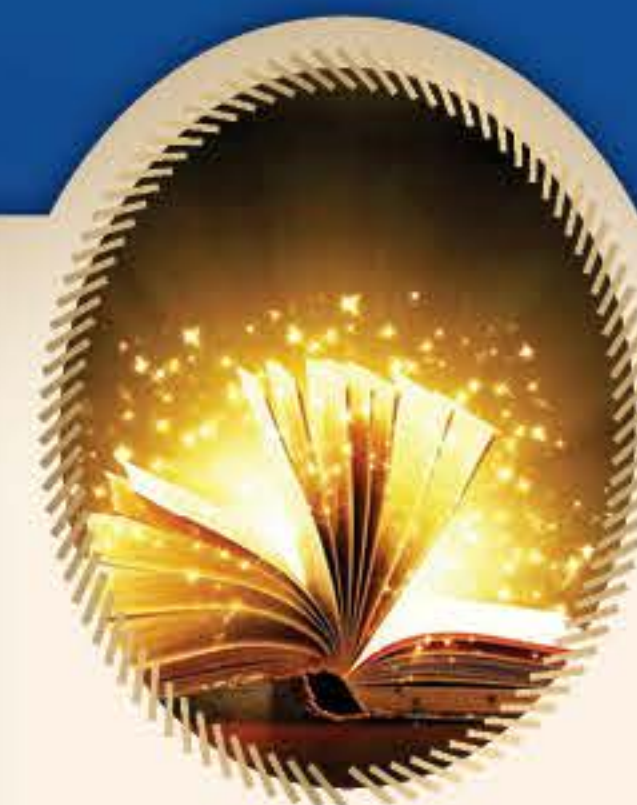
תשובה: אינו רשאי לכוין בכל פרי שאוכל שלא לפטור את שאר הפירות בברכה שמברך עליו, ובזה לברך על כל פרי ופרי בפני עצמו, שהרי זה גורם ברכה שאינה צריכה ממש. אולם יכול לבקש שיביאו לפניו פרי אחר פרי כל אחד בפני עצמו, באופן שכשמברך על פרי אחד הפרי האחר אינו לפניו, ומכוין בכל פעם דוקא על הפרי שאוכל, ואינו גורם ברכה שאינה צריכה.

שאלה: הנוהגים לברך בשבת על סלטים ועל דגים וכיוצא בזה, לאחר הקידוש קודם ברכת המוציא, האם נוהגים כדין?

תשובה: הנוהגים לברך בשבת על סלטים ועל דגים וכיו"ב, לאחר הקידוש קודם ברכת המוציא, מנהג נכון הוא ורשאים להמשיך במנהגם. וכן מנהגנו בביתנו לברך כמה ברכות אחר ברכת הקידוש, קודם ברכת המוציא, ויש אומרים שטוב להשתדל שלא לאכול כזית, כדי שלא להכנס בסלע המחלוקת אם יברך ברכת בורא נפשות קודם המוציא. ומ"מ יש שמקלים בזה בשבת, וכן לא יתעכב מליטול ידיו לסעודה כדי לסמוך נטילה לקידוש ככל האפשר.

שאלה: אם בירך קודם הקידוש על ההדסים ברכת בורא עצי בשמים כנהוג, האם יכול לחזור ולברך עליהם פעם שניה אחר הסעודה בגמר ברכת המזון או לא?

תשובה: אחר ברכת המזון רשאי לברך על ההדסים פעם שניה וטוב ונכון לעשות כן, אלא שצריך להסיר את הבשמים שבירך עליהם קודם הקידוש או לאחריו, ולא יהיו מונחים לפניו בזמן הסעודה, ואז רשאי לחזור ולברך עליהם אחר הסעודה, שהרי הסיח דעתו מההדסים בזמן הסעודה. אולם אם היו מונחים לפניו כל משך זמן הסעודה, שבזה אין היסח הדעת, לא יחזור ויברך. והגם שיש סוברים שבכל אופן יחזור ויברך גם אם הבשמים היו מונחים לפניו כל משך הסעודה, מכל מקום הלכה כדעה ראשונה שכלל גדול בידינו, ספק ברכות להקל.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

קר מדי

רב שנחשד בנטיה אחר ההשכלה, רצה לעקוץ את הרבי הזקן מטשורטקוב.

רבי - אמר לו - אשמים אתם בחורף הקשה העובר עתה עלינו, אינכם מתפללים כראוי... הינך טועה - השיבו הרבי - רבנים כמוך אשמים בכך. חז"ל אמרו (שבת י.): "כל דיין שדן דין אמת לאמיתו" נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית". הרבנים הראשונים היו שותפים לקדוש ברוך הוא. וכלל וותיק יש בידינו "קדירה של שני שותפים לא מתחממת ולא מתקררת" (עירובין ג.), לכן לא היה לנו בחורף קר מידי ובקיץ חם מידי. כיום, שישנם רבנים כמוך שרחוקים מלדון דין אמת, הרי אין להקב"ה שותפים במעשה בראשית, ולכן קר מידי או חם מידי...

חדש! חדש! חדש!

סידור מיוחד ומהודר לשבת

עם תפילות השבת
 בשלמותן, משולבות
 בקטעי התעוררות וחיזוק
 מהספרים הנעלים "בצור
 ירום" ו"אמרי נועם", הכל
 על פי דרכו והנהגותיו של
 רבינו הגדול מופת הדור
 רבינו ירום מיכאל
 אברג'ל זצוק"ל.

להזמנות חייגו: 08-6381000

ניתן להשיג בציון הקדוש

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
 הרב ירום אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
 אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
 יוטיוב הרב ירום אברג'ל

פניני השבוע

נתינת צדקה בלב שמח ופנים
 מאירות יכולה לפדות את האדם
 מיצרו הרע, לזכך את נפשו
 ולהכניס בו חיות וחשק לעבודת ה'.

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת ישע בן חוה ז"ל
 ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע
 פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב
 לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
 לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
 לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
 בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
 להשראת שכינה, **תפקידי להגן עליו**".

ד"ר יורם אברג'ל
 י"מ אברג'ל